

дѣли за такъвъ; но нѣгово блаженство са отказа по причина че неможе да остави Веніамина защото му е много потребенъ; мы му казахме пакъ че приимаме съ усердіе когото бы опредѣлилъ и оставилъ на мѣсто-то си; но нѣгово блаженство отговори, че нѣма такво способно друго лице; мы пакъ му казахме: вы имате, мыслимъ, такъвъ способенъ вашый-тъ епитропъ, преподобный-тъ игуменъ на тукашный-тъ божигробскій метохъ архимандритъ Іакова; онъ са извини пакъ съ това предложеніе: че реченный архимандритъ Іаковъ страдалъ отъ подагрія, и не можель да върви; мы обаче и това пренятствіе умѣхме да вдигнимъ като казахме че ще прашае нашата кола да го довозда. На това като нѣмаше що да са противи негово блаженство, мы незабавно слѣдъ трѣгнуваніе-то на нѣгово блаженство призовахме писменно преподобнѣйшый-тъ игуменъ Іакова, за да присѣтствува като намѣстникъ на нѣгово блаженство въ днешното засѣданіе на святой-тъ великій Соборъ; но ето какъвъ нечаканъ отговоръ получихме отъ игуменъ-тъ въ същый-тъ день; нека го прочете писаръ-тъ. „

— Благоговѣннѣйшый-тъ учитель и писарь Константинъ, взема писмо-то, и го прочете, на което содержаніе-то е слѣдующе-то:

Вашему божественнѣйшему и всепочитаемому всесвятѣйшеству рабѣнно поклоняюсь, и всесвятую вашу десницу всеблагоговѣнно цѣлую.

» Като пріяхъ съ почитаніе ваше-то поклоняемо писмо, което днесъ ми проводи, споразумяхъ ся съ нѣгово блаженство мой-тъ начальникъ, патріахъ-тъ Іерусалимскій, но понеже нѣгово блаженство остави ма тука епитропъ